

The Holy See

***DISCORSO DI SUA SANTITÀ GIOVANNI PAOLO II
AI PARTECIPANTI AL PELLEGRINAGGIO
PROMOSSO DALLA SEZIONE POLACCA DI «RADIO MARIA»***

Piazza San Pietro - Giovedì, 18 aprile 1996

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

1. Już po raz trzeci stuchacze Radia Maryja przybywają z pielgrzymką do Rzymu, do Wiecznego Miasta, do progów apostoelskich, aby spotkać się z Papieżem. Witam was wszystkich i pozdrawiam bardzo serdecznie. Witam obecnego tu z ramienia Konferencji Episkopatu Księdza Arcybiskupa Mariana Przykuckiego, Księdza Biskupa Zbigniewa Kraszewskiego oraz Księdza Biskupa Głodzia, biskupa polowego Polskich Sił Zbrojnych. Pozdrawiam Ojca Dyrektora oraz jego Współpracowników. Dziękuję wszystkim za dzisiejsze spotkanie, które stało się już jak widać tradycją, dziękuję za tak liczny udział w tym spotkaniu. W sposób szczególny dziękuję za nieustanną łączność duchową, wyrażaną przez wasze modlitwy, którymi wspomagacie Papieża w jego postępowaniu Kościołowi Powszechnemu. Bóg zapłać! Nie wszyscy słuchacze Radia Maryja mogą być obecni na dzisiejszej audiencji, a więc zanieście im moje podziękowanie i pozdrowienie, wszystkim także waszym bliskim, waszym rodzinom, w szczególności chorym, cierpiącym i ludziom podeszłego wieku.

2. W czasie spotkania tu, na placu Świętego Piotra w dniu 29 marca ubiegłego roku - było o wiele zimniej niż dzisiaj - mówiłem, że zadaniem Radia Maryja jest ewangelizacja. Zadanie to Radio Maryja spełnia z wielkim zaangażowaniem od samego początku swej działalności. Wyraża się ono przez katechezę, pogadanki religijne, a zwłaszcza przez wspólną ze stuchaczami modlitwę. W ten sposób posłanie Ewangelii dociera do wielu ludzkich serc, niosąc otuchę i umocnienie. Temat ewangelizacji pragnę też uczynić przedmiotem krótkiego rozważania przy dzisiejszym spotkaniu. W Liście apostoelskim «*Tertio Millennio Adveniente*» napisałem między innymi, że «istnieje . . . paląca potrzeba, aby z okazji Wielkiego Jubileuszu ukazać jasno i głęboko prawdę o Chrystusie jako o jedynym Pośredniku między Bogiem a ludźmi i je nowi dynym Odkupicielu świata . . . W Roku 2000 z nową mocą musi zabrzmieć orędzie *Ecce natus est nobis Salvator mundi*» (Ioannis

Pauli PP. II, *Tertio Millennio Adveniente*, 38) orędzie Bożego Narodzenia. Chodzi tu o *przepowiadanie Osoby Jezusa Chrystusa*, bo On jest źródłem i fundamentem oraz ośrodkiem całego posłania ewangelicznego, jego centrum. Wyraził to Święty Paweł, twierdząc iż nie chce «znać niczego więcej, jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanej tym go» (1 Cor. 2, 2). I tego właśnie Chrystusa w całej jego pełni, Chrystusa żywego, zawsze obecnego, Chrystusa, który jest drogą, prawdą i życiem - Jego mon mamy głosić i o Nim dawać świadectwo. Na Nim budować przyszłość trakt naszych rodzin i całego narodu.

3. Moi Drodzy, w tym roku minęła pierwsza rocznica ogłoszenie I Encykliki «*Evangelium Vitae*». I o tym chciałem wam dzisiaj przypomnieć. Właśnie bowiem «Ewangelia Życia - *evangelium vitae* - znajduje się w samym sercu Orędzia Jezusa Chrystusa. Kościół każdego, dnia przyjmuje ją z miłością, aby wiernie i odważnie głosić ją jako dobrą nowinę ludziom wszystkich epok i kultur». Życie ludzkie ma charakter święty i nienaruszalny, stąd zadaniem każdego człowieka, a zwłaszcza chrześcijanina jest *obrona życia*, wszelkiego życia, w sposób szczególny tego nie narodzonego, w łonie matki. Wszelkie ataki godzące w to życie winny się spotkać się ze sprzeciwem, jasnym i zdecydowanym sprzeciwem ze strony wszystkich ludzi, zwłaszcza ze strony ludzi wierzących, którzy są synami i córkami Kościoła. Nie można budować wspólnego dobra, jeśli się nie uznaje i nie chroni prawa do życia; prawo do życia jest filarem każdego cywilizowanego społeczeństwa. Dlatego z wielkim uznaniem pragnę podkreślić wysiłki tych wszystkich ludzi dobrej woli w naszym kraju, którzy mówią zdecydowanie tak życiu. Mam tu na myśli poszczególne osoby, wspólnoty, instytucje kościelne, świeckie czy też organizacje, które służą życiu i głoszą jego świętość i nienaruszalność.

We wspomnianej już Encyklice napisałem, iż Ewangelia Życia stanowi «integralną część Ewangelii, którą jest sam Chrystus, sam Jezus Chrystus. Tej Ewangelii służymy, podtrzymywani przekonaniem, iż otrzymaliśmy ją w darze i zostaliśmy posłani, aby ją głosić całej ludzkości, "aż po krańce ziemi". Tak więc zachowujemy pokorną i wdzięczną świadomość, że jesteśmy *ludem życia i dla życia*, i jako ten lud stajemy wobec świata » ((Ioannis Pauli PP. II, *Evangelium Vitae*, 78). Jesteśmy ludem życia i mamy postępować zgodnie z tym powołaniem. Winniśmy *być solidarni z życiem*, solidarni z matkami, które oczekują dziecka, solidarni z rodzinami, które potrzebują pomocy moralnej, rady czy też wsparcia materialnego. Obronę ludzkiego życia traktujemy jako zasadniczą część naszego posłannictwa. «Obo wiążek służby życiu spoczywa na wszystkich i na każdym z nas».

Do tej służby Ewangelii Życia potrzebna nam jest siła. Winniśmy czerpać ją od Tego, który przyszedł «aby mieli życie, i mieli je w obfitości» (Io. 10, 10) Rozwijajmy w sobie Boże życie wiary, nadziei i miłości, które jest życiem samego Chrystusa w nas. To jest ten najcenniejszy dar, jakim nas Chrystus obdarzył, abyśmy mieli życie nie tylko na miarę człowieka, ale na miarę Syna Bożego, w którym Ojciec ma odwieczne upodobanie. Kochajmy więc to Boże życie w nas i strzeżmy go, bo z niego rodzi się miłość do każdego ludzkiego życia.

4. Te refleksje ści związane z okresem wielkanocnym, bo to jest właśnie okres wielkiego zwycięstwa życia nad śmiercią. Te refleksje powierzam wam, drodzy pielgrzymi z różnych stron Polski. Pogłębiając wspólnie te prawdy i starajcie się dzielić nimi w waszych rodzinach i środowiskach, wszędzie gdzie żyjecie i pracujecie.

Radiu Maryja Życzę, aby odważnie głosiło Ewangelię słowem i czynem, aby rozprzestrzeniło na falach eteru Chrystusowe orędzie rycia, które jest zawsze orędziem prawdy, miłości i solidarności. Równocześnie dziękuję Radiu Maryja za to wietorakie i ofiarne zaangażowanie się w apostołstwo słowa, które dzisiaj jest tak bardzo ważne i tak bardzo potrzebne w naszym kraju. Niech ta wielka i odpowiedzialna praca ewangelizacyjna będzie zawsze realizowana w duchu kościelnej wspólnoty, w jedności z Episkopatem Polskim. Tylko jed ność działania ubogaca i przynosi owoce, a postawione zadanie jest wówczas właściwie urzeczywistniane. Na tej drodze niech wam towarzyszy swą opieką Matka Chrystusa, Królowa Polski, Pani Jasnogórska i Matka nas wszystkich.

Nigdy się nie spodziewała Matka Boska, że będzie mówiła przez radio. Bóg zapłać! Cieszę się bardzo, gdy widzę wszystkie transparenty, bo one świadczą, że przybywacie dosłownie ze wszystkich stron Polski. I całą Polskę pozdrawiam na wasze ręce, wszystkich rodaków żyjących w Ojczyźnie, od Karpat do Bałtyku, od zachodu na wschód wszystkich. Bardzo się cieszę, że to pozdrowienie pójdzie przez Radio Maryja.

Szczęśliwego powrotu do Polski. A za rok, jak Pan Bóg pozwoli, znowu

© Copyright 1996 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana